

و باعث عبرت بسی از مفسدان شد و هر جلد و سه این خدمت بر منصب را و سوار ج سنگه پانصدی ذات و دو بیست سوار افزوده گشت در چهاردهم ماه عرض داشت فرزند بابا خرم ریب که فیل عالم کمان که را ناما ابدان نازش تمام بود با بنفده فیل زنجیر دیگر بدست بهادران لشکر فیروز می اثر افتاد و عنقریب صاحبش نیز که قمار خواهد گشت

جشن هجرتین نوروز از جلوس همایون

آغاز سال نهم از جلوس همایون مطابق سکنه هجری

دو پیردیک گزنی از شب جمعه و شهر صفر گذشته آفتاب عالم تاب به برج حمل که خانه شوکت و شرف اوست بر نوا گلن گشت و صباح آنکه غره فروردی ماه بوده باشد مجلس جشن نوروزی در خطه دیندیرا جمیر دست داد و در وقت تحویل که ساعت سعد بود جلوس بر تخت اقبال نمودم برسم مقرر دولت خانه همایون را با نقشه نفیسه و جواهر و صمغ آلات آئین بسته بودند در همین وقت نجهت فیل عالم کمان که لیاقت خاصه شدن داشت با بنفده زنجیر فیل دیگر از نواده که فرزند بابا خرم از فیلان را ناما فرستاد بود از نظر اشرف گذشته و باعث انبساط خاطر و تنو جان گشت روز دوم نوروز در سواری آنرا یتیمان خوب دانسته بران سوار شدم و زر بسیار در تار شد و در تاریخ سوم منصب افتاد خان را که دو هزار می ذات و پانصد سوار بود سه هزار می ذات و هزار سوار مقرر فرمودم و به خطاب آصف خانی که در کس هم از سلسله آنها بدین خطاب سرفرازی یافته بودند سر بلند ساختم و بر منصب دیانت خان تیر پانصدی ذات و دو بیست سوار افزوده شد و هم درین ایام اعتماد الدوله را به منصب پنجزاری ذات و دو هزار سوار از اصل و انصافه سرفراز ساختم حسب الاتماس بابا خرم بر منصب سبت خان باره پانصدی ذات و دو بیست سوار و بر منصب دلاور خان پانصدی ذات و دو بیست سوار و بر منصب کشن سنگه پانصد سوار افزودم و بر منصب سرفراز خان پانصدی ذات و سی صد سوار افزوده شد روز یکشنبه دهم پیشکیش آصف خان از نظر اشرف گذشته و در هم اعتماد الدوله پیشکیش خود گذراند درین دو پیشکیش نفایس بنظر در آمد آنچه پسند خاطر افتاد گرفتیم تمه را با زرد ام چین قلیج خان با برادران و خویشان و لشکر و جمعیت پدر خود از کابل آمده سعادت ملازمت دریافت ابراهیم خان که منصب هفت صدی ذات و سی صد سوار داشت به منصب هزار و پانصدی و شش صد سوار سرفرازی یافته بخدست جلیل القدر بخشی گری در خانه به شرکت خواجسه ابوالحسن مقرر گشت در ۱۵- این ماه مهابت خان که به آوردن خان اعظم و پسر او عبدالله مقرر گشته بود آمده ملازمت کرد در مجلس

شرف ترتیب یافت درین روز شیکش مہابت خان از نظر اشرف گذشت ذیل خاصہ روپ سند نام بخت فرزند پرویز فرستاد
بعد از گذشتن روز مذکور فرمودم کہ خان اعظم را با آصف خان بہ سپارند کہ اورا در قلعہ گوالیار نگاہدار و چون غرض از فرستادن
او بہ قلعہ آن بود کہ مبادا اورمہم رانا بنا بر رابطہ و جہتی کہ بہ خسر و دار و نفاق و فساد سے ازو بتوقع آید حکم فرمودم کہ اورا در قلعہ بطریق
بندیان نگاہ نہ ازند بلکہ اسباب فراغت و آسودگی از خوردنی و پوشیدنی بخت او آمادہ و مبادا از ند چہین قلیج خان را در زمین دزہا
بہ منصب دویزار و پانصدی ذات و ہفت صد سوار از اصل و اہدافہ سرفراز ساختم و بہ منصب تاج خان کہ بہ دارا سے ولایت بھکر
معین بود پانصدی ذات و سوار افزوده شد در ۱۸- اردی بہشت خسر و رانج کورنش نمودم و سبب آن بود کہ بنا بر شفقت و عظمت
پدر می و التماس والدہ ہای و ہمیشہ ہا سے او مقرر فرمودہ بودم کہ ہمہ روز بہ کورنش می آیدہ باشد چون از سہما سے او آثار شگفتگی و خوشحالی
ظاہر نمی شد ہمیشہ طول و گرفتہ خاطر بنظر در می آید فرمودم کہ بہ کورنش در نیاید در زمان والد بزرگوارم مظفر حسین میرزا و رستم میرزا
پسران سلطان حسین میرزا برادرزادہ شاہ ظہاسپ صفوی کہ قندھار و زمین داور و آخند و در تخت و تصرف داشتند بواسطہ
قرب خراسان و آمدن عبدالعہد خان از بک بدان ملک عرایض فرستادند کہ ما از عمدہ نگاہداشتن این ولایت بیرون نمی توانم
اگر یکے از بندہ ہا سے در گاہ را بفرستند تا این محال را بد و سپریم و خود ہا روانہ ملازمت شویم چون انمعنی را مکرر عرض داشت نمودند
شاہ بیگ خان را کہ الحال بخطاب خاندوران سے سرفراز است بدارائی و حکومت قندھار و زمین داور و آخند و فرستادند
و فرامین عنایت آمیز بہ میرزایان نوشتہ ایشان را بدر گاہ طلب فرمودند بعد از آمدن عنایات شامل حال ہر یک نمودہ
ولایاتے کہ دوسہ برابر قندھار جمع داشتند بدانہا رحمت شد غایتا سراجا سے کہ با بست از انہا نشد رفتہ رفتہ آن ولایت
تغیر یافت مظفر حسین میرزا ہمہ در ایام حیات والد بزرگوارم بر حمت خدا رفت و میرزا رستم را بہ ہمراہی خانخانان بہ صوبہ
دکن فرستادند در انجا اندکے ما بہ جاگیر سے داشت چون تخت و سلطنت بوجود من آرایش یافت اورا از دکن بقصد آنکہ رعایت
نمودہ بہ یکے از سرحد ہا بفرسیم طلب نمودم مقارن آمدن او میرزا غازی ترخان کہ حکومت ٹھٹہ و قندھار و آن نواحی متعلق بدو بود
بر حمت خدا رفت بخاطر رسید کہ اورا بہ ٹھٹہ فرستم تا انجا جو ہر ذاتی خود را خاطر نشان ساختہ آن ملک را بہ عنوان پسندیدہ محال
تماما بہ منصب پنجزاری ذات و سوار سرفراز ساختہ دو ملک بر ذریعہ نقد و خرچ بدو مرحمت فرمودہ بہ صوبہ داری ملک ٹھٹہ اورا
رخصت نمودم عقیدہ آن بود کہ از دوران سرحد خدمت ہا بتوقع آید بخلاف توقع مصدر ہچگونہ خدمتے نشد ظلم و تعدی را بجائے
رسانید کہ خلق بسیار سے از سلوک زشت او بہ شکوہ درآمدند و خبر سے چند ازوشنیدہ شد کہ آوردن اولاد کم گشت یکی از بندہ ہا

در گاہ را به طلب او تعیین نموده او را بدر گاہ طلبیدم در سبت و ششم اردی بهشت او را آوردند چون ظلم و تعدی از او به خلق خدا بسیار رسیده بود باز خواست آن به مقتضای عدالت لازم گشته او را بانیراسے سنگه و کن سپردم تا بحقیقت عمل او باز رسیده شود و او فی الجمله تمیزی یافته دیگران متنبه و عبرت پذیر گردند ہم درین روز با خبر شکست احد او افغان رسید و حقیقتش آنکه معتقد خان در یولم گذر که حوالی پرشا و واقع است با فواج قاہرہ پیوستہ بود و خان دوران با جمعی دیگر در حدود کابل و آن نواحی سرراہ آن و سیاہ داشت درین اثنا نوشته از پیش بولاع بہ معتقد خان میرسد کہ احد او بکوت تیراہ کہ در بہشت کر وہے جلال آباد واقع است جمعیت بسیار از سوار و پیادہ آمدہ است و از جماعتی کہ دو تنخواہی و اطاعت اختیار نموده بودند پارہ راکتہ و چندے را بندی کردہ بخوابد کہ بہ تیراہ فرستد و ارادہ تا حقن جلال آباد و پیش بولاع وارد و بجز در سبدن این خبر معتقد خان با جمعی کہ با او بودند بہ سرعت تمام روانہ میشود چون بہ پیش بولاع میرسد جاسوسان بہت نفخس غنیم میفرستد صبح چہار شنبہ ششم خبر می آید کہ احد او در بہمان جا است تکیہ بعنایت آئی کہ در بارہ این نیاز مند در گاہ الہی است نموده افواج قاہرہ را و فوج یساز و د خورا بہ غنیم میرساند غنیم با چہار پنجہزار سوار پیادہ کار دیده بہ غرور و بغفلت تمام شستہ در گمان او نمود کہ بغیر از خان دوران درین نواحی فوجی باشد کہ با او چہرہ تواند شد چون خبر رسید افواج باوشاہی بدان نجات برگشتہ میرسد و آثار و علامت شکر ظاہر میگردد مضطر بانہ مردم خود را چہار توپ ساختہ خود بہ بلندی کہ یک بندوق نام از رفعت داشت و بر آمدن بران بد شواری بسر میشد شستہ مردم خود را بہ جنگ می اندازد و بر قندازان افواج قاہرہ آن مقہور را بہ شہمت تفنگ گرفته جمع کثیرے را بہ جہنم میفرستد معتقد خان با شکر قول خود را بہراول رسانیدہ غنیم را فرصت نہ یادہ از انداختن دو سہ شست تیرند اوہ پاک و پاکیزہ بر میدارند و سہ چہار کردہ تعاقب نموده قریب ہزار و پانصد نفر سوار و پیادہ بہ قتل میرسند و بقیہ السیف اکثرے زخمی و مجروح و یراق انداختہ قرار بر فرار میدہند افواج قاہرہ شب در جنگ گاہ بسیر پردہ صبح آن شش صد سربد اگر دہ بر پر شا در می آورند و کلہ منار ہا در انجا یسازند و پانصد سراسپ و مواشی بیشمار و مال و اسلحہ بسیار بدست می افتد و بنیدیان تیراہ خلاص میشوند و ازین طرف از مردم روشناس کسے ضایع نمی شود شب پنجشنبہ غرہ خورد او بہ غرم شکار شیر توجہ بکر شدیم روز جمعہ دو قلاوہ شیر را بہ تفنگ زدیم در ہمین روز معروفن گشت کہ نقیب خان بہ رحمت خدا رفت خان مشارالین از سادات سیفی و قزوینی الاصل است فرزند ابو میر عبد اللطیف ہم در اجیر بودہ دو ماہ پیش از انکہ وفات یابد کوچ او کہ با یکدیگر انس و الفت تمام داشتند و دو ماہہ روزے در بیماری تب گذرانیدہ شربت ناگو ار مرگ نوشید فرمودم کہ او را ہم در پہلو سے زن او کہ در پردن روضہ متبر کہ خواہم بزرگوار نمادہ بود نہادند چون از معتقد خان خدمت شنایتہ در جنگ احد

باید

بوقوع آمد بجلد و سے این خدمت بہ خطاب لشکر خانی سرفراز گشت و دیانت خان کہ بہ ادو سے پور بہ خدمت بابا خورم و برسانند
 بعضی احکام مرخص گشته بود بہ ہفتم ماہ خورداد آمد و از سر بر اینها و تزرک بابا خورم مقدمات خوب بعرض رسانند فداسے خان کہ از نوکران
 ایام شاهزادگی من بود بعد از جلوس رعایتہا سے یافتہ درین لشکر اور انجمنی ساخته بودم و در واز دہم مہین ماہ و دیعت جہات سپرد
 میرزا رستم جون از کردہ ہا سے ناخوش خود اظہار نداشت و پشیمانی میکرد و مردت و مردمی تقضی آن شد کہ تفصیر است اورا بہ عفو
 مقبول و مقرون گرداند در آخر مہین ماہ اورا بہ حضور طلبیدہ تلافی خاطر اونمودم و خلعت پوشانیدہ حکم کردم کہ بہ کورنش و سلام
 می آمدہ باشد در یازدہم ماہ تیر شب یکشنبہ ماہ نیلہ از فیانخانہ خاصہ در حضور من را مید کرد و فرمودہ بودم کہ تحقیق بدست محل نمایند
 آخر الامر ظاہر شد کہ بچہ ماہ یک سال و شش ماہ و بچہ نوزوہ ماہ در شکم مادری مانہ بہ خلافت تولد آدمی کہ اکثر بچہ از شکم مادر بسر
 فردمی آیند و بچہ نیل اکثر با برمی آید چون بچہ از مادر جدا شد مادر پا خاک پیلا سے او نشانده آغاز مہربانی دلایہ گری نمود و بچہ
 لمحہ افتادہ بعد از ان برخاستہ متوجہ پستان مادر شد ہمہ مجلس گلاب باشی کہ از زمان قدیم بہ آب پاشی مشہورست و از رسوم
 مقررہ پیشینیانست منتقد گشت در نیم امر و اخیر فوت راجہ مان سنگہ رسید راجہ مذکور از عمدہ ہا سے دولت والد بزرگوارم بود
 چون اکثر بندہ ہا می در گاہ را مرتبہ مرتبہ بخدمت دکن فرستادہ بودم او ہم از تعینات این خدمت بود بعد از انکہ در ان خدمت
 وفات یافت مرزا بجا و سنگہ را کہ خلف رشید او بود بدر گاہ طلب نمودم چون از ایام شاهزادگی طریقہ خدمتگاری پیش از پیش
 بہ من داشت با انکہ ریاست و کلان تری سلسلہ آنها مطابق ضابطہ کہ در ہندوان معمولست بہ ما سنگہ پدر جلالت سنگہ کہ کلان ترین
 اولاد راجہ بود و در ایام جہات او وفات یافت میرسد من اورا منظور نداشتم بجا و سنگہ را بہ خطاب میرزا راجہ ممتاز ساختم
 و بہ منصب چہار ہزاری ذات و سہ ہزار سوار سرفرازی یافت و انبیر کہ وطن آباد اجناد او بود با و مرمت کردم و تلافی و تراخی
 خاطر ما سنگہ نمودہ پانصدی بر منصب سابق او افزودم و ولایت کرہ را بہ انعام او مقرر داشتم و کم و خجمر مرصع و اسپ خلعت
 بخدمت او فرستادم در ہفتم این ماہ کہ امر داد باشد غیرے در مزاج خود یافتہ رفتہ رفتہ بہ تپ و درد سر کشید بہ ملاحظہ آنکہ بسا دا
 اختلالے باحوال ملک و بندہ ہا می خدا راہ یابد انمعنی را از اکثر محرمان و نزدیکان پنهان داشته حکما و اطباء را نیز آگاہ نہ ساختم چند
 روز چنین گذشت از محرمان حریم عصمت بغیر از نور جهان بیگم کہ از دنجو و مہربان تری گمان نداشتم سچکس را برین تفسیر محرم
 نہ ساختم برہیز از خوردن خورشما سے گران می نمودم و بانکہ مایہ خدا سے سبک قناعت کردہ ہمہ روز بقاعدہ مقرر بدو انجانہ
 خاص دھام و جھو کہ و غسلخانہ بطریق معتاد برمی آدم تا انکہ در بشرہ آثار ضعف ظاہر گشت بعضی از بزرگان مطلع گشتند بیکد و

خرم

از اطباق محل اعتماد بودند مثل حکیم مسیح الزمان و حکیم ابوالقاسم و حکیم عبدالشکور افشار نمودم چون تب مفارقت نکرد و شب
 معتاد شراب خورده شد این معنی باعث زیاده و کمی توت گشت در اثناست تشویش و غلبه سستی بر وضعه نوره خواجسته
 بزرگوار رفتم و دوران ایشانه منیر که صحت خود را از باری تعالی درخواست نمودم الله تعالی به محض فضل و
 کرم خود خلعت صحت عطا فرمود زفته زفته تخفیف یافت و درد سر که شدت عظیم داشت به تصرف و علاج حکیم عبدالشکور فرود
 و مزاج در عرض بست و دو روز بحالت اصلی باز آمد بنده های درگاه بل سائر خلائق به شکرانه این عطیه بزرگ تصدقات گذرانیدند
 تصدق هیچ یک را قبول نکردم و فرمودم که هر کس در خانه خود هر چه خواهد بقرا تقسیم نماید در دهم شهر یوز خبر رسید که تاج خان افغان
 حاکم پلته وفات یافت از امرای قدیم این دولت بود در بیماری بخاطر گذرانیده بودم که چون صحت کامل روزی گرد چنانچه
 در باطن از حلقه بگوشان و معتقدان خواجسته بزرگوارم و توجه ایشان را سبب وجود خود میدانم ظاهر اینر گوش خود را سوراخ
 نموده در جگر حلقه بگوشان ایشان داخل باشم بختبینه و دوازدهم شهر یوز مطابق شهر جب گوش خود را سوراخ نموده در هر گوش
 یک دانه مردارید آید در کشیدم چون این معنی مشاهدهندگان درگاه و مخلصان هوا خواه گشت چه جمعی که در حضور در بر نمی که در
 سر حد با بودند بگی تبارش و بیالغه گوشها - که خود را سوراخ نموده به حد دلای که در جوهر خانه خاص بود و بدیشان مرحمت میشد
 زینت بخش حسن اخلاص گشتند تا آنکه زفته زفته سزایت با حدی و سائر مردم نمود آخر زین بختبینه بست دوم ماه مذکور مطابق دهم شهر
 شعبان مجلس دزن شمسی در دیوانخانه خاص آراسته گشت و بدستور مقرر شد لایحه بجا آوردند در همین روز میرزا راجه بجا و شکر کامروا
 در دستگام بوطن خود رخصت یافت بوعده آنکه از دوسه ماه زیاده توقع نکند در بست و نهم ماه مهر خبر رسید که فریدون خان بر لاس
 در او دوسه پور رحمت خدا و اصل گشت از طبقه بر لایحه بغیرانه و سردار سے نمانده بود چون این طائفه را درین دولت حقوق بسیار
 و نسبت بشمار سنت مهر علی پسر او را و از پیش نموده به منصب هزاره فوات و سوار سرفراز ساختم بنا بر خدمات پسندیده که از خانه در
 بوقوع آمد و هزاره بر منصب فوات او افزودم که اصل و اضافه شش هزاره ذات و پنج هزار سوار باشد ششم آبان فرادلان خبر آوردند که
 در شش گرهی سه ششروید شد بعد از نیم روز متوجه شده بر سه راه پنهانگ شکار کردم در هشتم ماه مذکور هنگامه دیوانی آغاز شد دوسه
 شب در حضور خود فرمودم که بنده های درگاه با یکدیگر بازیها نمودند بر دها و با اعتماد اذیع شد در هجدهم این ماه نقش سنگدین قرار
 را که از خدمتگاران قدیم من بود در زمان شاهزادگی خدمت بسیار کرده از او دوسه پور که محل نزول فرزند سلطان خرم بود با جمعی آوردند
 بقرادلان دهم جگم که نقش او را برده در کنار تالاب را شکر بسیارند خدمتگاری با اخلاص بود و دوازدهم آورده و

کہ اسلام خان درجیات خود از زمین داران کوچ کہ ملک او در انتہائے ولایت شرق واقع است گرفتہ بود با پسر او و نوادہ چہار زنجیر نیل از نظر گذشت از فیلان مذکور چند سے داخل فیلان خاصہ شدند در ہمین تاریخ ہوشنگ پسر اسلام خان از بنگالہ آمد سعادت آستان بوس در بافت و دوزنجیر نیل پیشکش دیکھد مہر و یک صدر و پینہ نذر گذرانید در شبے از شبہائے دی بہ خواب می بینم کہ حضرت عرش آشیانے بہ من میگویند کہ بابا گناہ عزیز خان را کہ خان اعظم است بخت خاطر من بہ بخش بعد ازین خواب بخاطر فرار وادم کہ او را از قلعہ بہ ظلم در حوالی اجیرورہ واقع است در نہایت صفاد در انتہائے این درہ چشمہ ظاہر شدہ کہ آب آن در آگیر سے دراز و پینا و جمع میشود و بہترین آبہائے اجیر این آب ست و این درہ و این چشمہ بجا فظ جمال معروف و مشہور است چون عبور درین مقام واقع شد فرمودم کہ عمارتے در خور این جا بسازند چون محل مستعد و قابل ترتیب بود در مدت یک سال جاے و مقامی ترتیب یافت کہ رونده ہای عالم مثل آن جاے نشان نمی دہند حوضے چل گذر چل گذر ساخته بودند و آب چشمہ را بہ فوارہ درین حوض جاری ساختند فوارہ دہ دوازده گز مسجد و برکنار این حوض شینہا عمارت یافتہ و همچنین در مرتبہ بالاسے آن کہ تالاب و چشمہ در اینجا واقع است جاہاے موزون دیوانہائے دلکش و آرامگاہ ہائے خاطر پسند بعضے ازان مصور و نقش بہ عمل استادان ماہر و نقاشان جاہکدست ساختہ و پرداختہ اند چون خواستم کہ نام آن مکان نسبتے بنام مبارک من داشته باشد نام آنرا چشمہ نور نہادم مجاہدینے کہ دارد ایست کہ بایستے اینجا و مقام در شہرے عظیم با گذر گاہے کہ خلاق را بران عبور و فتادی واقع می بود ازان تاریخی کہ تمام یافتہ اکثر اوقات پنجشنبہ یا جمعہ ہا اورین میگذرانم فرمودم کہ بخت تمام آن شعر تاریخی فکر کنند سعید اسے گیلانی زرگر باشی این مضرعہ را کہ ع

محل شاہ نور الدین جہانگیر

تاریخ یافت خوب نوشت فرمودم کہ بر بالاسے ایوان عمارت پایان آن قطعہ را بر سنگ نقش کردہ نصب کنند در اوایل ماہ دی سوداگران از ولایت آمدند و انار بزد و خر پزہ کار برد کہ سر آمد خر پزہ ہائے خراسان است آوردند چنانچہ جمیع بندہ ہای در گاہ دآمران سرحد ازین میوہ حصہ یافتہ بلوازم شکر گذاری شمع حقیقی برداشتند تا غایت گو یا فردا علاسے خر پزہ و انار را دریناقتہ بودیم تا آنکہ ہمہ سال از بدخشان خر پزہ و انار کابل اناری آوردند غایتاً آن خر پزہ و انار ہیچگونہ مناسبے بانار بزد و خر پزہ کار نیرنداشتہ چون حضرت والد بزرگوارم را انار آمد بر ہانہ بہ میوہ میل و رغبت تمام بود افسوس بسیار خورہ شدہ کہ این میوہ ہا کاشکے در ایام نیر دزی بخش آنحضرت از ولایت بہ ہندوستان می آمد تا ازان بہرہ درو مخلوط میگشتند ہمین تا سفت بعطر جہانگیری دارم کہ مشام شریف شان ازین نوع عطریا

نہ گشت ابن عطر اعرایست کہ در زمان دولت ابد پیوند باہمی والدہ نور جہان بیگم بطور آمد در ہنگامے کہ گلاب میگیند فی الجملہ
 چربی بر بالاسے ظرفنا سے کہ گلاب را گرم از کوزہ برمی آرد در انجا ظاہر میشود آن چربی را اندک اندک جمع ساختند چون از گل بسیار
 گلاب گرفتہ شود قدر محسوسے از ان چربی ہم میرسد و خوشبوئے و عطریت بدرجہ اہست کہ اگر یک قطرہ از ان بر کف دست مالیدہ
 شود مجلسی را معطر می سازد و چنان ظاہر میشود کہ چندین غنچہ گل سرخ بیکبار در شگفتگی آمدہ باین شوخی و طاییت بوئے نمی باشد ولہذا
 زفتہ را بجای آورد و جانہا سے پر مردہ را شگفتہ می سازد و بجلد و سے این اختراع یک عقد مردارید مختراع آن عطا فرمودم سلیم
 سلطان بیگم نور اللہ مرقدہ حاضر بودند این روغن را عطر جاگیر می نام نهادند در ہوا ہا سے ہندوستان اختلاف تمام مشاہدہ
 میشود در چین فصل دمی در لاہور کہ واسطہ است میان ولایت و ہندوستان درخت توت بار آورد و بہمان شیرینی و لطافتیکہ
 در وقت خود میرساند رسانید مردم چند روز از خوردن آن محظوظ بودند این معنی را واقع نویسند آنجا نوشتہ بودند در چین ایام
 بخترخان کلاوت کہ بہ عادل خان نسبت تمام دار و چنانچہ برادر زاوہ خود را بہ عقد آورد اورا در گویندگی و در پت گفتن خلیفہ
 خود ساختہ است در لباس درویشان و فقیران ظاہر گشت اورا طلبیدہ و استفسار احوال او نمودہ در رعایت خاطر او کہ شبیدم در
 مجلس اول دہ ہزار روپیہ نقد و پنجاہ پارچہ از ہمہ قسم و یک عقد تسبیح مر و ارید با و شبیدم و اورا ہمہ آن آصف خان ساختہ فرمود کہ بواجب
 از احوال او خبردار باشد این معنی ظاہر نہ گشت کہ خود بے ادب و رخصت عادل خان آمدہ یا آنکہ عادل خان اورا باین لباس فرستاد
 تا کیفیت کنکایش انجا را در یافتہ خبر شخص بخت او بر دو غالب ظن آنست کہ او باین ہمہ نسبت بے تجویز عادل خان بنا نہ شد
 و دلیل بر صحت این معنی عرضداشتست کہ میرجمال الدین حسین کہ درین ایام بعنوان ایچی گری در جیپور است نوشتہ بود کہ عادل خان
 اظہار نمودہ کہ آنچه نسبت بہ بخترخان از جانب بندگان حضرت بونوع آمد کہ با آن شفقت و مرحمت در بارہ من از قوت فعل آمدہ است
 بدین جهت در رعایت او افزودہ تا انجا بود ہر روز بغایت تازہ سرفرازی می یافت شہا بلا زمت بسر میرد و در پتہا سے کہ عادل خان
 بستہ و مختراع آن طرز است و آنرا نورس نام نہادہ می شنو انہد تمہ احوال در تاریخی کہ رخصت یافتہ نوشتہ خواہد شد درین روز با جانور
 از ولایت زیر باد آوردہ بودند کہ رنگ اصل بدن او موافق رنگ طوطی است لیکن در چشمہ ازو کو چاک تراست یکے از خصوصیات
 این جانور آنست کہ تمام شب پاسے خود را بر شاخ درختی و با چوہے کہ اورا بران نشانیدہ باشد بند کردہ خود را سر شیب می سازد
 و با خود زمرہ میکند چون روز شد بر بالاسے آن شاخ درخت می نشیند اگر چه میگویند کہ جانور ان را ہم عبادتے میباشد اما غالب ظن
 آنست کہ این فعل طبعی او باشد آب مطلق نمی خورد و در طبیعت او کار زہر میکند یا آنکہ بقا سے حیوانات آب است در ماہ بہمن اخبار خوش

پایه رسید اول خبر اختیار کردن رانامرنگه اطاعت و بندگی درگاه را کیفیت این مقدمه آن است که چون فرزند سعادت مند
 بلند اقبال سلطان محرم از جهت نشاندن تبحر و نجات بسیار خصوصاً در جاسه چند که بواسطه زبوسنه آید و هوا و صعوبت مکان گمان
 اکثر مردم آن بود که در اینجا نشستن نجات مکن نباشد و از جهت دو ایندین افواج قاهره متعاقب یکدیگر بی ملاحظه شدت گرام
 کثرت باران و اسیر شدن اهل و عیال اکثر سکنه آن و بار کار و بار انانوعی تنگ ساخته بود که معلوم او شده که اگر زمان دیگر برین روش
 برویگردد و از آن ملک آواره و یا گرفتار خواهد شد. لاجرا اخبار اطاعت و در تنخواهی کرده سو به کن نام خالوسه خود را با هر داس
 جهاله که از مردم معتبر فریده او بود پیش آن فرزند اقبالند فرستاد و التماس نمود که اگر آن فرزند از جهت التماس گذشتن امر تقصیرات
 او نموده تسلی خاطر او شود و نشان نیجه مبارک از پر اسه او بگیرد او خود آمده ملازمت آن فرزند نماید و پسر جانشین خود را که کرن است
 بدرگاه والا فرستد با طریق سائر راهها که در ملک بنده همی این درگاه منتظم بود خدمت نماید بر درازت پیر سنه او را از آمدن
 بدرگاه معاف دارد بنا برین آن فرزند نیز آنها را همراه ملاشکر آمد دیوان خود که او را همراه تمام این مهم به خطاب انفصل خانے
 سر فرزند فرمودیم دستور داس پیر سامان خود را که بعد از انصرام این کار به خطاب راسه رایان ممتاز شد بدرگاه والا فرستاد و حقیقت
 را معروض داشت چون پیوسته همت و الا نهمت مصدق آن است که تا ممکن باشد خانواده با سه قدیم را خراب نه سازیم غرض اصلی
 آن بود که چون رانامرنگه و آبا سه او مغرور باشی حکام کوستان و مکان خود باشد هیچک با دشامان بند و شان را ندیده اطاعت
 نه کرده اند در ایام دولت من این مقدمه از پیش نرود حسب التماس آن فرزند تقصیرات او مقرون بعفو نموده فرمان عنایت آمیز که
 سبب خاطر جمعی او پیشد و نشان نیجه مبارک عنایت فرمودم و فرمان مرمیت عنوان بان فرزند نوشتم که اگر نوعی نماید که این مقدمه وقوع
 آید این خدمت عمده را دلخواه ما کرده خواهد بود آن فرزند نیز آنها را همراه ملاشکر آمد دستور داس پیش رانامرستاد تسلی او نموده امید
 بمرحمت و عنایات شاهنشاهی ساختند و فرمان عنایت عنوان و نشان نیجه مبارک را با او دادند و قرار یافت که روز یکشنبه بیست و ششم
 ماه بهمن او با فرزند آن آمده آن فرزند را ملازمت نماید دوم خبر فوت بهادر که از حاکم زاده های دلایت گجرات و خیمه پاره فتنه و فساد بود
 رسید که الله تعالی به گرم خود او را نیست و نابود ساخت با جمل طبعی در گذشت سوم خبر شکست میرزائی که به قصد گرفتن قلعه دهندر
 سورت استعدا تمام نموده آمده بود در زور میان بندر مذکور در میان انگریزان که پناه بدین بندر آوردند در اسه جنگ افتاده اکثر
 جہازات او را آتشازی انگریزان سوخته شد تا چارتاب مقاومت نیاورده گریزان گشت دس نزد مقرب خان که حاکم بنا در گجرات
 بود دست و در صلح زد و اظهار نمود که ما بخت صلح آمده بودیم نه به قصد جنگ انگریزان این جنگ بر ایگنختند و دیگر خبر رسید که چندین از

را چوتان که زدن و کشتن عنبر را بخود قرار داده بودند و همین تاریخ کین کرده فرصت جسته خود را با دیرسانند و زخمی نائف از دست یکی
 از آنها بدیرسد مردی که در گرد عنبر بودند آن را چوتان را کشته عنبر را بمنزل ادیرسانند بیچ نمازده بود که مخدول و معدوم گردد و آخر
 این ماه که در سیر و نهاسه اجمیر به شکار مشغول بودم محمد بیگ ملازم فرزند بلند اقبال سلطان خرم رسید و عرض داشت آن فرزند که زانند
 معروض داشت که رانا با پسران خود آمده شاهزاده را ملازمت نمود کیفیت این مقدمه از عرض داشت او معلوم میشود در حال روسه
 نیاز بدرگاه بی نیاز آورده سجده شکر بجا آوردم اسپ ذمیل و خیمه مرصع به محمد بیگ مذکور عنایت کرده او را خطاب از و افتخار خان
 سر فرزند فرمودم از مضمون عرض داشت چنان معلوم شد که روز یکشنبه ۲۶ ماه بهمن رانا با آداب و توره که نمیده یا ملازمت نمایند فرزند
 بلند اقبال را ملازمت کرد و یک لعل گلان مشهور که در خانه او بود با پاره مرصع آلات دهنفت زنجیر ذمیل که بعضی از آن لائق خاصه بود
 و از فیضان او که بدست یافتاده بود همین مانده بودند راس اسپ پیشکش گذرانید آن فرزند هم از روسه کمال عنایت نسبت با پیش
 آمدند چنانچه و قیامه رانا پاسه آن فرزند را گرفته قدر تقصیرات خود بخوانست آن فرزند اقبال مندر سر او را در بر گرفته او را تسلی نمودی
 نمود که باعث خاطر جمعی او شد خلعت فاخره و شمشیر مرصع و اسپ با زین مرصع ذمیل خاصه با یراق نقره با عنایت کرد و چون از جمله
 مردی که از جماعت او بودند بیشتر از صد کس نبود که قابل سرو پا دادن باشد صد دست سرو پا و پنجاه راس اسپ و دوازده کپوره مرصع
 بانهاد و چون روش زمینداران است که پسر جانشین با پدر یکجا بلازمت سلطان سلاطین نمی آیند او هم این شیوه را مرعی داشته
 کرن را که پسر صاحب شیکه او بود همراه نیاورده بود از نجات که ساعت روانه شدن آن فرزند سعادت مند بلند اقبال از آنجا آخر پاسه
 همان روز بود او را نخصت نمود تا رفته کرن را بلازمت فرستد بعد از رفتن او کرن آمده ملازمت کرد با او هم خلعت فاخره با شمشیر و خیمه
 مرصع و اسپ با زین طلا و ذمیل خاصه عنایت کرد و همان روز کرن را در رکاب خود گرفته روانه درگاه والا شد سوم اسفند از نو با جمیر
 از شکار سعادت واقع شد بیفتد هم همین تا غایت تاریخ مذکور که ایام شکار بود یک ماده شیر با سه پچه دینزده نیله گاوشکار شده بود
 شاهزاده کامگار روز شنبه دهم ماه مذکور در ظاهر موضع دیورانی که نزدیک شهر اجمیر واقع است نرودل نموده و حکم شد که جمیع امر با استقبال
 رفته هر یک در خور حالت نسبت خود پیشکش بگذرانند و فردا که روز یکشنبه یازدهم باشد به سعادت ملازمت مشرف گردد و دیگر شاهزاده
 به کوکبه و شکوه تمام با جمیع عساکر منصوره که به همراهی آن فرزند به خدمت تعیین بودند داخل دو تخانه خاص و عام گشت و دو پرود و گهری
 از روز گذشته که ساعت ملازمت بود دولت کورنش دریافت و نجات و تسلیات بجا آورده بکنز اراشرفی و بکنز اروپیه بطریق نذر و بکنز
 مهر و بکنز اروپیه بعنوان تصدق گذرانید آن فرزند را پیش طلبیده در آغوش گرفتم و سرور و سه او را بوسیده به مهر بانها و نوازشای

خاص اختصاص بخشیدم چون از لوازم خدمت و گذر ایندن تندر و تصدق باز پرداخت معروض داشت کہ اگر حکم شود کرن بہ سعادت سجدہ
 کو کرنش سرفراز گرد فرمودم کہ اور ایام روز پنجشنبہ با داب تقرر حاضر ساختہ بعد از فراغ کورنش سجدہ نمودہ حسب التماس فرزند خرم حکم
 کردم کہ اورا بر جگرگہ دست راست مقدم ایستادہ کنند بعد از ان خرم حکم کردم کہ تارفتہ والدہ ہاسے خود را ملازمت نماید و خلعت خاصہ
 کہ مشتمل بود بر چار قب مرصع و قباسے زربفت و یک تسبیح مروارید بان فرزند عنایت شد و بعد از تسلیم خلعت خاصہ اسب خاصہ
 با زین مرصع و قبیل خاصہ مرحمت شد و کرن را نیز بہ خلعت فاخرہ و شمشیر مرصع سرفراز ساختم و امر او منصب داران جماعت جماعت
 بہ سعادت کورنش و سجدہ سر بلندی یافتہ تندر گذر ایندن و ہر یک در خور خدمت و مرتبہ خود عنایات سرفراز گشتند چون بدست
 آوردن دل کرن کہ وحشی طبیعت و مجلس ناویدہ در کوستان بسر بردہ بود ضرور بو و بنا بر آن ہر روز مرتعی تازہ می نمودم چنانچہ
 در روز دوم ملازمت ختم مرصع در روز دیگر اسب خاصہ عرائفے با زین مرصع بدو عنایت شد و در ہمین روز بہ بار محل رقتہ از جانب
 نور جہان بیگم ہم بہ خلعت فاخرہ و شمشیر مرصع و اسب با زین و قبیل سر بلندی یافت بعد ازین عنایات تسبیح مروارید گران بہا مرحمت
 نمودم روز دیگر قبیل خاصہ با ملا بر مرحمت شد چون در خاطر بود کہ آہر خیش و ہر چیز باودادہ شود سہ دست بازو سہ دست جودہ و یک
 قبضہ شمشیر خاصگی و یک بکتر و یک جوشن خاصگی و دو انگشتری یکے نگین محل و یکے نگین زمرہ بدو عنایت نمودم و در آخر ماہ مذکور
 فرمودم کہ از جمیع اقسام آتشہ گرفتہ باقائے دندیکہ و از ہر قسم خوشبوئے باطر دفہاسے طلا و دود منزل بھل گجراتی و آتشہ را در سہ
 جوان نہادہ واحدیہا بدست و دوش گرفتہ و ردیو انخانہ خاص و عام حاضر ساختند و مجموع بدو مرحمت نمودم و ثابت خان ہمیشہ در
 مجلس بہشت آئین سخنان ملاحظہ و کنایاتہا سے صریح بہ اعتماد الدولہ و پسر او آصف خان میگفت یکدو مرتبہ اعتراض نمودہ اورا
 ازین گفت و شنود ناخوش منع نمودم بزیج و جبہ با خود بس نیامد چون خاطر اعتماد الدولہ را بسیار غزینیداشتم و با سلسلہ ایشان نسبتہا
 و چونند ہاشدہ بود یعنی بر طبع من گران می آمد با آنکہ شبے بے تقریب و بے جہت باو سخنان ناخوش گفتن آغاز کرد و آن مقدار گفت
 کہ آثار رقت و آزر دگی تمام در بشرہ اعتماد الدولہ ظاہر گشت صبح آن بدست یکے از خدمتہا سے در گاہ اورا بہ نزد آصف خان
 فرستادم کہ چون شب سخنان بیزہ نسبت بہ پدرت مذکور ساختہ اورا توبہ سردم خواہ درینجا خواہ در قلعہ گوالیار ہر جا میخوای نگاہ دار
 ما و ایسکہ تلافی و تدارک خاطر پدرت نہ کند گناہ اورا نخواہم بخشید حسب الحکم آصف خان اورا بہ قلعہ گوالیار فرستاد و در ہمین ماہ
 جہانگیر قلی خان باضافہ منصب سرفراز گشت و دہزار و پانصہادی ذات و دو ہزار سوارہ اضافہ عنایت شد احمد بیگ خان کہ از
 بندہ ہای قدیم این دولت ست در سفر صوبہ کابل از بعضی تغیرات بتوقع آمد و مکرر از تقاضای و نارسایہا سے او قلیج خان کہ

سرور لشکر بود شکوه نمود با ضرورت اورا بدرگاه طلب نمودم و بجهت تنبیه و تادیب بهما بت خان سپهر دم که در قلعه رتختنبور نگاه دارد قاسم خان حاکم بنگاله و قطعه لعل پیشکش فرستاده بود و بنظر گذشت چون ضابطه کرده ام که در دیشان در باب حاجت را که در درگاه راجع شده باشند بعد از دوپهر شب بنظر آورند درین سال بهمین روش در دیشان را بدست و حضور خود پنجاه و پنج هزار روپیه و یک لک و نو و هزار مگه زمین و چهارده موضع در ریست و بست و شش قلمه زراعت و یازده هزار خردار شالی مرحمت نمودم و مقصد دسی و دودانه مروارید به قیمت سی و شش هزار روپیه به جمعی از بنده پاکه از روسه اخلاص گوش خود را سوراخ نموده بودند عنایت کردم در اواخر ماه مذکور خبر رسید که چهار گهری و نیم از شب یکشنبه یازدهم بهین ماه گذشته در بلده بریا پور امدت عالی از دختر شاهزاده مروارید فرزند ارجمند سلطان پرویز پسر کرامت فرمود اورا سلطان دورانیش نام نهادم.

جشن نهمین نوروز از جلوس هایون

از روز شنبه غره فروردی ماه سنه مطابق هشتم شهر صفر سنه ۱۲۲۷ هجری پنجاه و پنج بل گذشته حضرت نیر اعظم از برج حوت بشر فغان عمل نزول اجلال ارزانی داشت بعد از گذشتن سه گهری از شب یکشنبه بر تخت دولت جلوس نمودم جشن نوروزی و آئین بندی بر دستور سابق ترتیب یافت شاهزاده های و الاقار و خوانین عظام و اعیان حضرت دارکان سلطنت تسلیم بسیار کبادهای بجاس آورده روز غره بر منصب اعتماد الدوله که پنج هزاری ذات و دو هزار سوار بود هزاری ذات و سوار افزوده شد و به کنور کرن و جهانگیر قلی خان و راجه نرسنگه دیو اسپان خاصه مرحمت نمودم و روز دوم پیشکش آصف خان از نظر گذشت پیشکش پسندیده از جوهر و مرصع آلات و طلا آلات و آئینه از هر قسم و از هر جنس ترتیب داده بود تفصیل دیده شد آنچه پسند خاطر او فتاد موزی هشتاد و پنج هزار روپیه بود درین روز شمشیر مرصع معطر حله و بند و باره بکرن و یک زنجیر فیلی به جهانگیر قلی خان مرحمت شد چون اراده توبه بطرف وطن و آنجا و دقار داد خاطر بود به عبد الکریم معورس حکم فرمودم که به مند و رفته عمارات بجهت سرکار خاصه از سر نو تعمیر نماید و عمارات سلاطین ماضی مرمت کنی و روز سوم پیشکش راجه نرسنگه دیو بنظر درآمد و یک لعل و چند دانه مروارید و یک زنجیر فیلی بدرجه قبول او فتاد روز چهارم بر منصب مصطفی خان پانصدی ذات و دو صد سوار افزوده شد که دو هزاری ذات و دو صد و پنجاه سوار باشد روز پنجم علم و نقاره با اعتماد الدوله مرحمت نمودم و علم شد که نقاره می نواخته باشد بر منصب آصف خان هزاری ذات و سوار افزوده شد که چهار هزاری ذات و دو هزار سوار باشد و بهشت صد سوار نیز بر منصب راجه نرسنگه دیو افزوده رخصت وطن عنایت نمودم که بموعده متر بد درگاه حاضر شود و بهین روز

روز پنجم

پیشکش ابراهیم خان از نظر گذشت از هر قسم چیز با پسند خاطر او قناد کشن چند از راجه زاده های ولایت نگر کوٹ بختاب را حلی سرفراز
گردید روز پنجشنبه ششم پیشکش افتاد و الله دله در چشمه نور از نظر اشرف گذشت مجلس عالی ترتیب یافته بود و از روسه شگفتگی تمام
پیشکش او دیده شد از جواهر و مرصع آلات و انمشه نفیسه موازی یک لک روپیه مقبول افتاد و تمه بازگشت شد روز هفتم بر منصب
کش سنگه که دو هزار سی ذات و هزار و پانصد سوار بود هزار سی ذات افزودم درین روز در حوالی چشمه نور یک شیر شکار شد در ششم گرن
به منصب پنجم از سی ذات و سوار سرفراز ساختم دیک تسبیح خرد از مردارید در مرد که نعلی در میان بود و با اصطلاح هندوان آنرا سمرن گویند
با رعایت شد و بر منصب ابراهیم خان هزار سی ذات و چهار صد سوار افزودم که اصل و اصنافه دو هزار سی ذات و هزار سوار باشد و
بر منصب حاجی بے اوزر یک سی صد سوار افزوده شد و بر منصب راجه شیام سنگه پانصد سی ذات اضافه نمودم که دو هزار و پانصد سی
ذات و هزار و چهار صد سوار بوده باشد روز یکشنبه نهم کسوف شد و از ده گهری از روز مذکور گذشته از جانب مغرب آغاز گرفتن کرد و
از پنج حصه چهار حصه حضرت نیر اعظم در عقده ذنب مشکفت شد و از آغاز گرفتن تا روشن شدن بهشت گهری گذشت تصدقات از
هر خیس و هر خیر از فلزات و حیوانات و جوہات به فقرا و مساکین و ارباب احتیاج داده شد درین روز پیشکش راجه سورج سنگه
از نظر گذشت آنچه برداشته شد موازی چهل و سه هزار روپیه بود پیشکش بهادر خان حاکم قندهار درین روز گذشت مجموع چهارده
روپیه رسید و پیر از شب گذشته مطابق شب دوشنبه بست فہم صفر به طالع توس در خانه بابا خرم از دختر آصف خان پسر تمول
شد او را در اشکوه نام نهادم امید که قدم او برین دولت ابد پیوندد و بر پدر اقبال مندش مبارک و میمون باشد بر منصب سی علی
بارہ پانصد سی ذات و سی صد سوار افزوده شد که هزار و پانصد سی ذات و هزار سوار بوده باشد و در تاریخ دهم پیشکش اعتبار ختم
از نظر درآمد از جمله پیشکش او موازی چهل هزار روپیه مقبول افتاد و درین روز بر منصب خسرو بے اوزر یک سی صد سوار و بر منصب
منگلی خان پانصد سی ذات و دو صد سوار افزوده شد روز یازدهم پیشکش مرتضی خان از نظر گذشت از جمله جواهر و نفعت قطعه نعل
و یک تسبیح مروارید و دو صد نفقاده و دانه دیگر برداشته آنچه از پیشکش او مقبول افتاد موازی یک لک و چهل و پنجاه روپیه بود و در روز
پیشکش مزار راجه بھاو سنگه و راوت شکر از نظر گذشت در سیزدهم از پیشکش خواجہ ابوالحسن یک قطعه نعل قطبی و یک الماس و یک عقلم
مروارید و پنج انگشتری و چهار دانه مروارید کلان و پاره انمشه که مجموع سی و دو هزار روپیه باشد مقبول افتاد و روز چهاردهم بر منصب خواجہ
ابوالحسن که سه هزار سی ذات و هفت صد سوار بود هزار سی ذات و پانصد سوار افزودم و بر منصب وفادار خان مقصد و پنجاهی ذات
و دو صد سوار اضافه حکم شد که دو هزار سی ذات و هزار و دو صد سوار بوده باشد و در عین روز مصطفی بیگ فرستاده دارا سے ایراوی

سعادت ملازمت و ریافت بعد از سرانجام مهم گرجستان برادر عالیقدر ار اورا با کتابت مشتمل بر انواع محبت و اظهار صداقت فرستاده
 یا چند راس اسب و اشتر و چند اقمشه حلب که از جانب روم بخت آن برادر کامگار آمده بود و نه قلاده سگ فرنگی کلان درنده که
 در طلب آن ایمان یافته بود بدست او روانه ساخته بودند بنظر در آوردن و ترغیبی خان بخدمت تسخیر قلعه کانگره که در کوهستان پنجاب بلوچ در
 محمودیه عالم باستوار سے واستحکام آن قلعه نشان نمیدهند درین روز نصرت یافت از ابتدا سنی که صیت اسلام بدیار هندوستان
 رسیده تا این زمان بخت فرجام که اوزنگ سلطنت بوجود این نیازمند درگاه الهی آراستگی و ابروی بیچ یک از حکام و سلاطین گذشته دست
 بران نیافتند آمد در ایام والد بزرگوارم بکرتبه لشکر پنجاب بر سر این قلعه تعیین شد و مدتی در قیل و محاصره داشتند آخر الامر منصوبه بر
 که قلعه بدست و ریافته آن لشکر به همی از آن فرود تر مقرر گشت و در وقت نصرت فیصل خاصه با تلایر پرنفسی خان مرحمت نمودم در راه
 سوچ مل و در راه با سوچم چون ولایت اتصل بدین قلعه بود تعیین یافت و بر منصب سابق او پانصدی ذات دسوار افزوده شد
 و راس سوچ سنگ از جا و جاگیر خود آمده ملازمت کرد و یکصد عدد اشرفی نذر گذرانید و مقدم پیشکش میرزا ستم بنظر درآمد و خنجر مرصع
 و یک تسبیح مروارید با چند طاق پارچه و یک زنجیر قیل و چهار اسب عراقی و ربه قبول یافت تمه باز گردانیدم پانزده هزار روپیه قیمت
 آنها شد و درین تاریخ پیشکش اعتقاد خان که هزده هزار روپیه قیمت درآمد از نظر گذشت روز میجد هم پیشکش جاگیر قلی خان دیده شد
 از جواهر و اقمشه به مقدار پانزده هزار روپیه قبول او فتاد بر منصب اعتقاد خان که پانصدی ذات و دو دست سوار بود هشت صدی
 ذات و سی صد سوار افزودم که اصل و اصناف هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار باشد خسرو بی اوزبک که از سپاهیمان قرار داده بود درین
 اسبالی که گذشت روز هشتم که پیشینه بود بعد از گذشتن دوپهر و چهار نیم گهری آغاز شرف شد درین روز فرخنده بر تخت به سعادت و
 غیر ذری جلوس نمودم و مردم تسلیمات مبارکبادی بجا آوردند چون یک پیر از روز مذکور باقی مانده متوجه چشمه نوز شدیم پیشکش مهابت خان
 بموجب قرار داد در انجا بنظر درآمد از جواهر نفیس در مرصع آلات و اقمشه و آنچه از هر قسم و از هر جنس بخاطر رسید ترتیب داده بود از جمله
 کچوه مرصع که حسب الاتماس اوزر گرگان سرکار ساخته بودند و در کس قیمت مثل آن در سرکار خاصه من نبود یک لک و روپیه قیمت
 شد سوا سے آن از جواهر و دیگر اجناس یک لک دسی و هشت هزار روپیه بر داشته شد الحق که پیشکش نمایان بود به مصطفی بیگ فرستاده
 و راس ایران بیست هزار روپ که ده هزار روپیه باشد عنایت کردم در بیست و یکم خلعت بدست عبدالمغفور به پانزده کس از امرای
 دکن فرستادم راجه بکر اجیت جاگیر خود نصرت یافت درم نرم خاصه با در محبت شد و در همین روز با کمر خنجر مرصع به مصطفی بیگ لپچی
 عنایت نمودم بر منصب پوتنگ پسر اسلام خان که هزاری ذات و پانصد سوار بود پانصدی ذات و دو صد سوار افزودم در بیست و سوم

در بیست و سوم

ابراہیم خان بہ صاحب صوبگی بہار سر فرزند شد و ظفر خان را حکم شد کہ متوجہ درگاہ شود و بر منصب ابراہیم خان کہ دو ہزاری ذات
 و ہزار سوار بود پانصدی ذات و ہزار سوار افزودم سیف خان در ہمین روز ہا بجای گیرخص شد و حاجی بے اوزر یک بختاب اوزر یک
 خانی سر بلند گشتہ بجای گیرخصت یافت بہادر الملک از تعینات شکر و کن کہ منصب دو ہزار و پانصدی ذات و دو ہزار و یک صد سوار
 داشت باضافہ پانصای ذات و دو صد سوار متناز گشت بر منصب خواجہ تقی کہ ہشتصدی ذات و یک صد و ہشتاد سوار بود و دو صد
 دیگر افزودہ شد در عیبت و پنجم بر منصب سلام اللہ عرب دو سیت سوار اضافہ نفر گشت کہ ہزار و پانصدی ذات و ہزار سوار باشد
 از اسپان خاصہ اسپ سیاہ ابلق کہ دارا سے ایران فرستادہ بود بہ مہابت خان عنایت نمودم آخر روز پنجشنبہ بجانہ بابا خرم رقم و تا یک
 شب آنجا بودم پیشکس دوم او درین روز از نظر گذشت در روز اول کہ ملازمت نمودہ یک قطعہ لعل مشہور رانا کہ در روز ملازمت بان
 نرزد گذرانیدہ بود و جوہر بیان بہ شصت ہزار روپیہ قیمت نمودہ بودند گذرانیدہ اما آنقدر کہ تعریف پیکر و مذمت نمودن این لعل ہشت
 نانک است و سابق را سے بالدیو کہ سردار قبیلہ را ٹھورہ از رایان عمدہ بند و شان بود در نصرت پیدا شت و از وہ پسر او چند سہن
 منتقل گشت و او در ایام پریشانی و ناگامی بہ رانا او سے سنگہ فروخت و از وہ رانا پرتاب رسید و از رانا پرتاب باین رانا امر سنگہ
 انتقال یافت چون بہتر ازین تخفہ در سلسلہ آنا نمود با تمام فیلان خود کہ باصطلاح بندہ ان کھیتہ چار سگو چند در روز ملازمت بفرزند
 اقبالند بابا خرم گذرانید من حکم کردم کہ در ان لعل چنین نقش کنند کہ بہ سلطان خرم در حین ملازمت رانا امر سنگہ پیشکش نمود و چند چیز
 دیگر ہم در ان روز پیشکشہا سے بابا خرم قبول او فتاد از انجملہ ہند و پنجہ بلوری بود کار فرنگ کہ در غایت تکلف ساختہ بودند با چند
 قطعہ زمرہ دسہ انگشتی و چہار راس اسپ عراقی و دیگر متفرقات کہ قیمت آنا ہشتاد ہزار روپیہ بیشد درین روز کہ بجانہ اور قسم
 پیشکش کلائے ترتیب دادہ بود و نیمنا چہار پنج لک روپیہ اسپ و نفایس بنظر درآمد از مجموعہ آنا موازی یک لک روپیہ برداشتہ تمہ
 را با و مرحمت نمودم در عیبت دہتم بر منصب خواجہ جہان کہ سہ ہزاری ذات و ہزار و ہشت صد سوار بود پانصدی ذات و چہار صد
 سوار افزودم در آخر ماہ بہ ابراہیم خان اسپ و خلعت و خنجر مرصع علم و نقارہ مرحمت نمودم و رخصت ہو بہ بہار از رانی دہتم خدمت
 عرض مکرر را کہ بہ خواجگی حاجی محمد تعلق داشت چون وفات یافت بہ تخلص خان کہ اعتمادی بود مرحمت فرمودم سی صد سوار بر منصب
 دلاور خان افزودہ شد کہ ہزاری ذات و سوار باشد چون ساعت رخصت کنور کرن نزدیک بود و پنجاہم اورا پارہ بر تنگہ اندازیم
 خود آگاہ سازم درین اثنا قراولان خبر دادہ شیر سے آوردند با آنکہ قرار داد ان ست کہ بغیر شیر ز شکار نہ کنم بہ ملاحظہ آنکہ بہا دادا تا قلعن
 او شیر سے دیگر ہم نرسد بہین شیر دادہ متوجہ شدم و کرن ما ہمراہ بردہ اند و پرسیدم کہ ہر جا سے اورا کہ بگوئی بر حکم پنجم بعد از قرار داد

بجائے کہ شیر اقبال داشتند رسیدم بحسب اتفاق باد و شورشی در ہوا بہر سید و قبیل مادہ کہ بران سوار بودم و اہمہ شیر اور اقصیٰ ب دست
 و در کجا قرار نمی گرفت با وجود این دو مانع قوی تفنگ را بجانب چشم او سر راست کردہ آتش و ادم اسد تعالیٰ بہ کرم خود مرا از ان
 راجہ زدہ فرزند نہ ساخت و چنانچہ قرار دادہ بود در میان چشم او زدہ اورا انداختم کرن در ہمین روز التماس تفنگ خاصہ نمود تفنگ رومی
 خاصگی با دہرمت نمود چون بہ ابراہیم خان روز رخصت قبیل عنایت کردہ بودم قبیل خاصگی التفات نمودم یک قبیل بہ بہادر الملک
 قبیل دیگر بہ وفادار خان عنایت نمودہ فرستادم ہشتم اردی بہشت مجلس وزن قمری ترتیب یافت و خود را بہ نقرہ و دیگر اجناس وزن کردہ
 بہ مستحقان و محتاجان تقسیم فرمودم و نوازش خان بہ جاگیر خود کہ در عوبہ مالوہ بود رخصت یافت در ہمین روز با قبلی بہ خواجہ ابوالحسن مرحت
 نمودم در تاریخ نهم خان اعظم را کہ در اگرہ از قلعہ گو ایبار آمدہ بود و حکم طلب شدہ بود آوردند با آنکہ ازہ تقصیرات بسیار وقوع آمدہ
 و آنچه در باب او عمل آوردہ بودم ہمگی حق با من بود بوقتی کہ اورا بحضور من آوردند و چشم برد او قناد آثار نجالت در خود بیشتر از دیا قتم تمامی
 تقصیرات او بعمق مقرون ساختہ شال کہ در کرد ہشتم با دہرمت شد بہ کنور کرن یک لک در ب عنایت نمودم در راجہ سورج سنگہ
 در ہمین روز قبیل کلاسنے رن راوت نام کہ از قبیلان نامی او بود آوردہ گذرانید الحق ناد قبلی است داخل قبیلان خاصہ ساختم در ہم
 پیشکش خواجہ جهان کہ از اگرہ بخت من بدست پس خود فرستادہ بود بنظر اشرف گذشت از ہر قسم چیز با بود بہ چہل ہزار روپیہ قیمت شد
 و در دوازدم پیشکش خان دوران کہ بیچ تا قور اسپ و دو قطار شتر و سگان تازی و جانوران شکاری بود بنظر درآمد در ہمین روز
 ہفت زنجیر قبیل دیگر راجہ سورج سنگہ پیشکش گذرانید داخل قبیلانہ خاصہ شد بچرخان بعد از آنکہ مدت چار ماہ در غارت گذرانیدہ بود
 درین روز مرخص گشت سخنان بہ عادل خان پیغام وادہ شد و سو و زریان و دشتی و دشمنی را خاطر نشان او نمودہ تعہدات کردہ چنین قرار داد
 کہ مجموع ابن سخنان را معقول عادل خان ساختہ اورا در راہ دہنخواہی و اطاعت در آورد وقت رخصت ہم با دہرمت عنایت شد
 بجملاً درین مدت اندک چہ از سرکار خاصہ و چہ از پادشاہ زاہد و از تکلفات امر اکہ حسب الحکم با و نمودہ بود نزدیک بہ یک لک روپیہ حساب شد
 کہ باور سیدہ است در چہار دہم منصب و جلد و سہ خدمت فرزند خرم شخص شد منصب او دوازده ہزاری ذات و شش ہزار سوار بود منصب
 برادرش پانزدہ ہزاری ذات و ہشت ہزار سوار بود و فرمودم کہ منصب او را برابر منصب پر ویزا اعتبار نمودہ سوائی دیگر را بہ صیغہ انعام
 و جلد و سہ خدمت باضا و منظور دارند و قبیل خاصہ بیچ نام معہ بران کہ دوازده ہزار روپیہ قیمت داشت بدو مرحت نمودم در
 شانزدہم قبیل بہ مہابت خان عنایت شد در ہفتم ہم بر منصب راجہ سورج سنگہ کہ چہار ہزاری ذات و سہ ہزار سوار بود ہزاری افزودہ
 اورا بہ منصب پنج ہزاری ہر بلند ساختم حسب التماس عبد اللہ خان بر منصب خواجہ عبد اللطیف کہ پانصدی ذات و دو سوار بود

و دست افزودم حکم شد که هزاری ذات و چهار صد سوار باشد عبدالعزیز خان اعظم که در قلعه زنجبور محبوس بود و با تماس پدرش اورا طلبیدند
 بودم بدرگاه رسید و بند از پاس او برداشته بخانه پدرش فرستادم در میت و چهارم راجه سوچ سنگه فیلی دیگر فوج سنگار نام بطریق
 پیشکش گذرانید اگر چه این فیلی هم خوب است و داخل فیلان خاصه شد اما بان فیلی اول نسبتی ندارد از نوادر روزگار است و میت
 روپیه قیمت آن شده در میت و ششم بر منصب بیع الزمان ولد میرزا شاهرخ که هفتصدی ذات و پانصد سوار بود و صدی ذات آنها
 مقرر گشت در همین روز خواجه زین الدین که از خواجه زاده های نقشبندی است از ما در آواز آفریده ملازمت نموده بیخده راس اسپ
 پیشکش گذرانید قزلباش خان که از کلبیان صوبه گجرات بود چون بخرصت صاحب صوبه بدرگاه آمده بود حکم فرمودم که احدی ادرا
 مقید ساخته باز نزد حاکم گجرات برده رساند تا دیگران را این موس نشود بر منصب مبارک خان سزا ولی پانصدی ذات افزودند
 که هزار و پانصدی ذات و هفتصد سوار باشد در میت و نهم یک لک روپیه بخان اعظم مرحمت نمودم حکم شد که برگنه ڈاشنه و برگنه کاسنه
 که موافق پنجزاری ذات میشود بجا گیر او مقرر باشد در آخر همین ماه جهانگیری قلی خان را با برادران و خویشان به صوبه آبه آباد که به جاگیر آنها
 مقرر است رخصت فرمودم درین مجلس میت راس اسپ و قبایع برم نرم خاصگی و دوازده راس آبه و ده قلاوه ساگ تازی بکن
 مرحمت شد و روز دیگر که غره خورد او بود چهل راس اسپ و روز دوم چهل دیک راس در روز سوم بست راس که در عرض سه روز صد و
 یک راس بوده باشد با نعام کنور کن مرحمت شد و در عرض فیلی فوج سنگار فیلی از فیلان خاصه که ده هزار روپیه قیمت داشت بر اجه
 سوچ سنگه مرحمت نمودم و در پنجم ماه مذکورده چیره و ده قبا و ده کمر بند به کن عنایت شد و در ششم یک زنجیر فیلی دیگر مرحمت نمودم درین
 روزها واقعه نویسی کشمیر نوشته بود که طلا گدائی نام در پیشه مراض که چهل سال در یکی از خانقاه های بلده مذکور شد می بود و سال فیلی
 از آنکه در بیعت جات باز سپارد از در شان آن خانقاه استعدا نموده که اگر رخصت باشد بجهت محل دفن خود گوشه درین خانقاه اختیار
 نمایم آنها گفتند که چنین باشد انقصه جاسه اختیار نموده چون مدت مذکور سپری میگردد به دوستان و عزیزان و آشنایان خود اظهار نماید
 که به من حکم رسیده که امانتی که نزد من است سپرده متوجه عالم آخرت شویم چندی که حاضر بودند از گفت و شنود اد شجب بوده اظهار میکنند
 که اقبال برین سر اطلاع نیست چگونه این سخن را باور توان نمود میگوید که بمن چنین حکم شده و بعد از آن به یکی از معتقدان خود که از
 قاضی زاده های آن ملک است متوجه شده میگوید که مصحف مرا که به هفت صد تنگه از رویه نموده صورت برداشتم من خواهی نمود
 چون بانگ نماز جمعه بشنوی از من خبر خواهی گرفت و این گفتگو در روز پنجشنبه واقع میشود و همه اسباب حجه خود را به آشنایان و مریدان
 قسمت نموده آخر همان روز به حمام رفته غسل مینماید قاضی زاده مذکور پیش از آنکه بانگ نماز بشنود به خانقاه آمده نفحص احوال ملاحظه مینماید

چون بدرجهره میرسد در جهره را بنده کرده می بیند و خادمی بر در شسته از خادم احوال را می پرسد او میگوید که ملا سفارش نموده که تا در این خانه
 بخودی خود باز نشود به جهره در نخواهی آمد ساسنه ازین سخن گذشته در جهره باز میشود و قاضی زاده بان خادم درمی آید می بیند که روبه قبله
 بدو زانو شسته جان بحق تسلیم نموده است خوشحال و ارستگان که ازین دامگاه تعلق بدین آسانی پرواز تو اند نمود بر منصب گرمین
 را تھور دو صد می ذات و پنجاه سوار اضافه نمود هزاری ذات و سی صد سوار مقرر فرمودم در یازدهم این ماه شیکش لشکر خان که سه قطار
 شتر و لاتی و بیست پیاله در کانی خطائی و بیست فلادو سنگ تازی بود از نظر گذشت در دوازدهم خنجر مرصع باعتبار خان مرحمت شد
 و بکرن کلگی که دو هزار روپیه قیمت داشت عنایت نمودم در چهاردهم به پسر بلند راس خلعت مرحمت نموده رخصت دکن فرمودم
 در شب جمعه پانزدهم امری غریب رویا دیدم بحسب اتفاق من درین شب در بیکر بودم حاصل سخن آنکه کشن سنگه برادر حقیقی راجه
 سورت سنگه از گونبد داس که وکیل راجه بود بود بواسطه کشتن برادر زاده خود گوپال داس نام جوانی که پیش ازین به دست بی دست
 گوپال داس مذکور متاع شده بود از تمام داشت و سبب این نزاع طوسه وارد انحصار کشن سنگه توقع آن داشت که گوپال داس
 چون در حقیقت برادر زاده راجه هم بود او با مقام این امر گوپال داس را بکشد راجه بواسطه کاروانی و سر برای گوپال داس قطع نظر از
 بازخواست خون برادر زاده نموده به تقاضا بگذرانید کشن سنگه چون این قسم انماض از راجه دید بخاطر گذرانید که من انتقام برادر زاده خود
 میکشم نمی گذارم که این خون به چسب بدست آید یعنی راجه خاطر داشت تا آنکه در شب مذکور برادران و یاران و ملازمان خود را جمع نموده اظهار
 این مقدمه بنماید که امشب بقصد کشتن گوپال داس میرویم هر چه شود و بخاطر داشت که به راجه ضرر دآید رسد راجه خود ازین مقدمه بخیر
 قریب به صبح صادق با اتفاق کرن برادر زاده خود و دیگر همراگان روان میشود چون بدو از جوی راجه میرسد چندی از مردم آزموده خود
 پیاده ساخته بر سر خانه گوپال داس که متصل به خانه راجه بود میفرسید و خود همچنان سوار بر سر دروازه می ایستد آن پیاده با بدرون خانه گوپال
 داس آمد چند ساعه را که بطریق محافظت و چوکی بیدار بودند در تشریح کشیده میکشند در اثنا که این زود خورد گوپال داس بیدار می شود
 و مضطربانه شمشیر خود را برداشته از یک طرف خانه بر می آید تا خود را به چوکی اعلان بیرون خانه رساند آن پیاده با چون از کشتن چند نفر
 فارغ میشوند از حیمه برآمد نفحص و بحس گوپال داس میکنند درین اثنا با و بر میخوردند و کار او را تمام میسازند پیش از آنکه خبر کشتن گوپال داس
 شخص بکشن سنگه رسد بنیابانه از اسپ پیاده شده بدرون جوی در می آید هر چند مردم او اضطراب میکنند که پیاده شدن لاق نیست
 اصلا گوش به سخن نمی کند که اگر اندک زمانه دیگر توقع میکرد و خبر کشته شدن فتنم بدو میرسد همچنان سواره مکن که کار را تمام ساخته
 سالم و آزا و برگردد چون قلم تقدیر بر روش دیگر رفته بود مقدار پیاده شدن در آمدن او راجه که در درون محل خود بود از شور و خونا

مردم بیدار میشوند و به دروازه خانه خود برهنه شمشیر در دست می ایستند مردم از اطراف و جوانب خبردار شده برین مردم که پیاده شده اند
 بودند توجه میشوند پیاده شده با معلوم که چه مقدار کس بودند و مردم راجه از حد شمار بیرون بهر یک از مردم کشتن سنگ ده کس رو بروی شوند
 محلا کشتن سنگ و برادرزاده او کرن چون برابر خانه راجه میرسد مردم هجوم آورده هر دو را میکشد کشتن سنگ هفت زخم و کرن نه زخم برید از
 همگی درین معرکه شصت و شش نفر از طرفین به قتل و رمی آیند از طرف راجه سی نفر و از جانب کشتن سنگ سی و شش نفر چون آفتاب
 عالمتاب سرزد و عالم را بنور خود منور ساخت این قضیه بر دس کار او فتا و راجه برادر و برادرزاده و چنان نوکر که از خود عزیزتر
 میدانست کشته دید و باقی مردم متفرق بهر کس بجایه بدر رفتند این خبر در بکریه بن رسید حکم کردم که کشتن راجه ابوعلی که رسم آنهاست
 بسوزند و تحقیق این قضیه واقعی نماید آخر الامر ظاهر شد که حقیقت نبوغی بوده که نوشته شده و باز خواست دیگرند داشت در شتم
 میران صدر جهان از وطن خود آمده ملازمت نمود یک صد مهنه گذرانید و راسه سورج سنگ به خدمت دکن مرخص گشت یک هفت
 مردارید براسه گوش او و پریم نرم خاصه مرحمت نمودم بحبت خان جهان نیز یک هفت مردارید فرستاده شد در میت و نیم بر نصب اعتبار خان
 شش صد سوار اضافه نمودم که پنجاهاری ذات و دو هزار سوار باشد در همین روز کرن بجای خود رخصت یافت اسپ و فیل خاصه با خلعت
 و عقد مردارید که پنجاه هزار روپیه قیمت داشت و پنجم صاع که بدو هزار روپیه تمام یافته بود با در محنت نمودم از روز ملازمت تا هنگام رخصت
 مجموع آنچه از نقد و جنس و جواهر و مرصع آلات با عنایت کردم دو لک روپیه و یک صد دده راس اسپ و پنج زنجیر فیل بود و سوار
 آنچه فرزند خرم به دفعات بدو داده است و مبارک خان سزاوی را اسپ و فیل عنایت نموده به همراهی او مقرر ساختم و بعضی سخنان بانی
 بهر انا پیغام نمودم راجه سورج سنگ نیز بوعده و دوا به وطن خود رخصت حاصل نمود در میت و پنجم پانیده خان مغل که از امرای قدیم این
 دولت بود و دینت حیات سپرد در اواخر این ماه خبر رسید که دارای ایران پسر کلان خود صنی میرزا را به قتل رسانید یعنی باعث جبرانی
 تمام گشت چون تحقیق نموده شد گفتند که درش که یک از شهرهای مقرر گیلان است به بسود نام غلامی حکم فرمود که صنی میرزا را کشتن غلام
 مذکور وقت یافته در صبح نهم محرم سنه هزار و بیست و چهار که میرزا از حمام برآمده توجه خانه بود بدو زخم شمشیری کار او تمام می سازد
 بعد از گذشتن بسیار از روز که جسد او در میان آب و گل بود شیخ بهار الدین محمد که بدانائی و پارسانی معروف و مشهور آن دیار است
 و شاه را با و عقیده تمام این سخن را اظهار میکند و رخصت برداشتن گرفته نقش او را بار و بیل که گورخانه آباد و اجداد ایشان است
 میفرسید هر چند از مردودین ایران تحقیق انبغی نمودم هیچ کس حرفی نه گفت که خاطر از ان نسی گردد چه فرزند کشتن را توی سبب باید
 تا رفع آن بدنامی نماید در غره تیراه یک زنجیر فیل رنجیت نام با طایر بر میرزا رستم مرحمت نمودم و به سید علی با همه نیز یک زنجیر فیل عنایت

شد میرک حسین خویش خواجہ شمس الدین به بخشی گری و وقایع نویسی صوبہ بہار مقرر گشت و رخصت یافت خواجہ عبد اللطیف توشن یکی
 از قبیل و خلعت و اوہ بجایگز رخصت نمودم و در نهم ماہ مذکور شمشیر مرصع بخان دوران و خنجرے بخت آلودہ دلہ جلالہ افغان کہ طریقہ
 دو تنخواہی اختیار نموده فرستادہ شد نیز وہم مجلس عید آب پاشان منعقد گشت و بندہ ہای درگاہ گلابا بہ یکدیگر باشدہ شکفتگیہا کردند
 در ہفتدہم امانت خان بہ بندہ کھنڈایت تعیین شد چون مقرب خان ارادہ آمدن درگاہ داشت بندہ مذکور از وقعر شد در ہمین روز
 کہ خنجر مرصع بفرزندہ پرنیز فرستادم در ہجرت ہم پیشکش خانخانان از نظر گذشت از ہمہ جنس چیز با ترتیب دادہ بود جو اہر مرصع آلات کہ سہ قطعہ
 لعل و یک صد و سہ دانہ مروارید و یک صد یا قوت و دو خنجر مرصع و کلگی مرصع و مرادارید و صراحی مرصع و شمشیر مرصع و ترکش و مہن
 و بار مرصع و یک انگشتری نگین الماس بود قریب بہ یک لک روپیہ قیمت شد سوا سے جو اہر مرصع آلات پارچہ دکنی و کرناٹکی و از
 ہر قسم زردار و سادہ و پانزدہ زنجیر فیل و یک راس اسپ کہ یا لش بزین میر سید تیر نظرد آمد پیشکش شد نواز خان نیرنج زنجیر فیل
 و سی صد عدد پارچہ از ہر قسم بود نیز گذشت در ہفتم ہوشنگ را بخطاب اکرام خانی سرفراز ساختم روز افزون کہ از راجہ زادہ ہا سے
 مقبرہ صوبہ بہار بود و از خودی باز بخدمت حضور قیام می نمود اورا بہ شرف اسلام شرف ساختہ با آنکہ پدرش راجہ سنگرام در مخالفت
 با اولیا سے دولت قاہرہ کشتہ گشتہ بود در اہلی ولایت پدرش باو عنایت نمودہ و قبیل مرحمت کردہ رخصت و وطن فرمودم یک زنجیر فیل
 بہ جاگیر قلی خان عنایت نمودہ فرستادہ شد بیت و چارم جگت سنگہ و لاکنور کرن کہ در سن و وارزہ ساگی بود آمدہ ملازمت کردہ
 عرضہ داشت پدراکلان رانا سنگہ و پدر خود گذرانندہ خیلگی آثار نجابت و بزرگی از چہرہ او ظاہر است و بہ خلعت و دوجونی خاطر
 اورا خوش ساختہ بہ منصب مرزا عیسی ترخان و صدی ذات افزودہ شد کہ ہزار و دود صدی ذات و سی صد سوار بودہ باشد
 در از آخر ہمین ماہ شیخ حسین روپیہ را بہ خطاب برابر خانی سرفراز ساختہ بود مقرر رخصت جاگیر نمودم بہ خویشان میرزا شرف الدین خان
 کاشغری کہ در غول آمدہ سعادت آستان بوسی در یافتندہ ہزار و رب مرحمت شد در پنجم امر و او بہ منصب راجہ تھل کہ ہزار و
 پانصدی ذات و یک ہزار و یک صد سوار بود پانصدی ذات و یک صد سوار افزودہ شد در ہفتم کیشو مارو کہ بہ سرکار اوڈیسہ
 جاگیر داشت و بہ واسطہ شکوہ صاحب صوبہ آنجا بدرگاہ طلب داشتہ شدہ بود آمدہ ملازمت نمود چہار زنجیر فیل پیشکش گذرانندہ
 چون اشتیاق دیدن فرزند خان جهان بسیار داشتیم و بخت تحقیق مہات صوبہ دکن ہم یک مرتبہ آمدن او ضروری بود اورا طلبیدہ بودم
 روز سہ شنبہ ہفتم ماہ مذکور ملازمت نمود یک ہزار و یک ہزار روپیہ نذر و چہار قطعہ لعل و میت دانہ مرادارید و یک قطعہ زمرود پھول کنار
 مرصع کہ قیمت آنها پنجاہ ہزار روپیہ بود بطریق پیشکش گذرانندہ شب یکشنبہ چون عرس خواجہ بزرگوار بود بہ روضہ متبرکہ ایشان رفتہ

تا نصف شب در آنجا گذرانیدم و خدام و صوفیان و جدا جدا و حالها نمودند بفقرا و خدام زربا بدست خود اودم همگی شش هزار روپیه نقد
 و یک صد خوب کرده و بنقاد تسبیح مروارید و مرجان و کبریا و غیره داده شد هما سنگه پسر زاده راجه مان سنگه را بخطاب راجگی سرفراز ساخته
 نقاره و علم عنایت نمودم در شانزدهم یک راس اسپ عراقی از طوبله خاصگی و یک اسپ دیگر به مهابت خان مرحمت شد در نوزدهم
 فیل بنجان اعظم عنایت شد در بیستم بر منصب کیشو مار که دو هزاری ذات و هزار سوار بود و بیست سوار اضافه شد در بیست و یکم
 یافت و بر منصب خواجه عاقل که هزاری و دو صدی ذات و شش صد سوار بود و صدی ذات و سوار افزوده شد در بیست و دوم
 میرزا راجه بهادر سنگه نصرت انبیر که وطن قدیم آنهاست یافته جامه پشمی خاصه عنایت نمودم در بیست و پنجم احمد بیگ خان که در
 قلعه زنجبور محبوس بود ملازمت نموده تفصیلات ادبنا بر سبق خدمت بفقو مقرون گشت در بیست و هشتم مقرب خان از صوبه گجرات آمده
 ملازمت نمود و یک کنگلی و یک قطعه تختی مرصع گذرانید بر منصب سلام احمد عرب پانصدی ذات و سوار افزوده شد که دو هزاری ذات و هزار
 و یک صد سوار باشد در اول ماه شهر یور بر منصب هاسه جمعی که به خدمت دکن میرفتند برین موجب افزوده شد بر منصب مبارز خان
 سی صد سوار که هزاری ذات و سوار باشد و ناسر خان نیز به هزاری ذات و سوار سرفراز گردید و لاور خان باضافه سی صد سوار سرفراز
 شد که دو هزار و پانصدی ذات و سوار باشد و سنگلی خان را دو صد سوار افزوده هزار و پانصدی ذات و هزار سوار ساختم گرد صر پسر لالیال
 به بیست صدی ذات و سوار ممتاز گشت و الفت خان قیام خانی بهمن منصب از اصل و اضافه سر بلند گردید یا دگوار حسین به هفتصدی ذات
 و پانصد سوار امتیاز یافت کمال الدین پسر شیر خان را به بهمن منصب نواخته شد و صد و پنجاه سوار بر منصب سید عبدالبار بهر افزودم
 که از اصل و اضافه بیست صدی ذات و سی صد سوار باشد در بیستم ماه مذکور یک عدد مهر نور جهانی که شش هزار و چهار صد روپیه می شد
 به مصطفی بیگ فرستاده دارا سے ایران مرحمت نمودم و پنج طلا و چینه به قاسم خان حاکم بنگاله مرحمت نمودم میرزا امیراد پسر کلان میرزا
 رستم در دوازدهم بهمن ماه بخطاب التفات خانی سرفراز گشت در شب شانزدهم که مطابق شب برات بود فرمودم که کوه هاسه اطراف
 تال را ناساگر و کناره های آنرا چراغان نمودند خود به نماشاسه آن رفتم عکس چراغها سے در آب او افتاده عجب نمودے داشت بیشتر
 آن شب را با مردم اهل محل در کنار تال مذکور گذرانیدم روز بیست و پنجم میرزا جمال الدین حسین که به ایلی گری بیجا پور رفته بود آمده ملازمت
 نمود سه عدد انگشتری که نگین یکی از آنها عقیق مینی بود در رعایت لطافت و سیرابی که از ضرس عقیق مینی بان خوبی کم دیده شده است نظر
 در آورد عادل خان سید کبیر نام شخصی را از جانب خود همراه میرزا کور نموده از فیلان معه براق طلا و نقره و اسپان عربی و جواهر مرصع آلات
 و اقسام آتش که در آن ملک بعمل می آید پیشکش فرستاده بود در بیست و چهارم این ماه از نظر گذشت و عرض داشت که آورده بود از نظر

گفته اند در همین روز مجلس ذرین شمسی نیز منعقد گشت در بیست و ششم مصطفی بیگ ایلچی رخصت یافت سواکه آنچه در مدت خدمت با او محنت
شد و بود بیست هزار روپیه دیگر نقد و خلعت عنایت نمود و در جواب کتابت که آورده بود محبت نامه شعر بر کمال دوستی نوشته شد در
چهارم ماه مهر منصب میر جمال الدین حسین که دو هزاری ذات و پانصد سوار بود چهار هزاری ذات و دو هزار سوار مقرر گشت در پنجم
مهابت خان به همراهی خان جهان که به خدمت دکن نامزد شده بود به ملاحظه ساسانی که بجهت او اختیار نموده بودند رخصت یافت
به خلعت و خنجر مرغ با پهل کتاره و شمشیر خاصه و قیل سر بلند گردید در نیم خانجهان مخلص گشت و خلعت و ناواری خاصه و اسپ راهوا
بازین قیل خاصه و شمشیر خاصه مرمت نمود در همین تاریخ هزار و هفتصد سوار از تابینان مهابت خان را حکم شد که دو اسپه
دو اسپه تنخواه دهند مجموع مردمی که درین مرتبه به خدمت دکن تعیین یافتند سی صد و سی نفر منصب دار و سه هزار افسر و هفتصد
سوار او بیاق و سه هزار افسان دلازاک بود که همگی سه هزار سوار موجود شود باسی لک روپیه خزانه و توپ خانه مستند و قیلان جنگی
به خدمت مذکور متوجه شدند بر منصب سر بلند را که پانصدی ذات و دو بیست و شصت نفر سوار افزوده شد که دو هزاری ذات
و یک هزار و پانصد سوار بوده باشد با نحو برادرزاده قلیج خان به منصب هزاری ذات و هفتصد سوار از اصل و اضافه سرفراز گشت بر
منصب راجه کشن داس هم پانصدی ذات اضافه نمود حسب التماس خان جهان منصب شهباز خان بودی که از تعیینات
دکن است از اصل و اضافه دو هزاری ذات و هزار سوار مقرر شد و دو بیست سوار بر منصب وزیر خان افزوده شد و منصب سرباز
پسر میرزا ششم هزاری ذات و چهار صد سوار از اصل و اضافه قرار یافت در چهارم ماه همین ماه هزاری دیگر بر ذات میر جمال الدین حسین
و پانصد سوار افزوده او را به منصب والا که پنج هزاری و دو هزار و پانصد سوار سرفراز گردانیدم در نوزدهم راجه سورج سنگه با پسر خود
گج سنگه که بوطن رخصت شده بود آمده ملازمت کرد و یک صد و یک هزار روپیه نذر گذرانید سید کبیر فرستاده عادل خان یک صد
مهر نور جهاست که پانصد توپچه ذرین داشت مرمت نمود در بیست و سوم نوزدنجیر قیل از قیلان که ناسم خان از فتح ولایت کوچ فتح
گجه وزیند اران او را بدست آورده بود نیز نظر گذشت و داخل قیلانهاست خاصه شریفه گردید در بیست و ششم ارادت خان به منصب
میر سامانست و معتمد خان به خدمت بخشی گری احدیان و محمد رضا که جابری به بخشی گری صوبه پنجاب و واقعه نویسی آنجا سرفزاری
یا فتنه سید کبیر که از جانب عادل خان بجهت التماس عفو تقصیرات و بنا داران دکن و تعهد بازگذاشتن قلعه احمد نگر و ولایات
بادشاهی که با فساد بقیه مقصدان از تصرف اولیای دولت قاهره بر آمده بود به ملازمت آمده بود درین تاریخ رخصت شد و خلعت
و قیل و اسپه یافته روانه گردید چون راجه سورج سنگه کچوا به در دکن وفات یافت رام داس پسر او را به منصب هزاری ذات و

کجا

چهار صد سوار سرفراز ساختم در چہارم ماہ آبان بہ سیف خان بار بہ نقارہ مرحمت شد و بر منصب اسی صد سوار اضافہ نمود کہ سہ ہزاری
 ذات و دو ہزار سوار بودہ باشد در ہمین تاریخ راجہ مان را کہ در قلعہ گوالیار رہندہ بود بہ ضامنیت مرتضی خان خلاص ساختہ منصب
 اورا بر قرار داشتہ بہ خدمت قلعہ کانگرہ نزد خان مذکور فرستادم حسب الاتماس خان دوران بر منصب صادق خان سی صد سوار
 اضافہ حکم شد کہ ہزاری ذات و سوار باشد میرزا عیسی ترخان از ولایت سنبل کہ بہ جاگیر او مقرر بود آمدہ ملازمت کرد و یک صد مہر
 نذر گذر آید در شانزدہم راجہ سورج سنگہ بہ خدمت دکن رخصت شد و سی صد سوار بر منصب او اضافہ کردم کہ پنجہزاری ذات و سہ ہزار
 و سی صد سوار بودہ باش خلعت و اسپ یافتہ روانہ گردید در پیچہم منصب میرزا عیسی را از اصل و اضافہ ہزار و پانصدی ذات
 و ہشت صد سوار مقرر ساختہ خلعت و قبیل مرحمت نمود و بہ دکن رخصت یافت در ہمین روز ہا خبر فوت چہین تلچ بدخت از مضمون
 عرضداشت جہانگیر قلی خان مسموع گشت بعد از فوت تلچ خان کہ از بندہ ہای قدیم این دولت بود من این بے سعادت را عنان
 کلی نمودہ از امر ساختم و مثل جو پور ولایتی را بہ جاگیر او مقرر داشتیم و دیگر برادران و خویشان اورا بہ ہمراہ او ساختہ ہمہ را بہ نیابتہ او
 و آدم لاہوری نام بر اداری داشت در غایت بے اندامی و شرارت نفس بہ من رسید کہ بندہ ہای خدا از سلوک او در عذاب انداختہ
 فرستادم کہ اورا از جو پور بیاورند بر سیدان احمدی بے سببی و باعشی و اہمہ بر چہین تلچ غلبہ کردہ بخاطر میگنہ راند کہ برادر نخل خود را ہمراہ گرفتہ
 بیاید گرخت منصب و حکومت و جاو جاگیر و زروسامان و فرزندان و مردم خود را گذارستہ پارہ زر و طلا و جو اہر بر می دارد و باستدودے چند
 بیان زمینداران میرود این خبر چند روز پیش ازین رسید و تعجب تمام دست داد و مجاہد بہ زمیندار سے کہ میرسد مبلغها از دگر گزشتہ اورا از خود
 میگنہ راند تا آنکہ خبر رسید کہ بہ ولایت جوہت و آمد بخت اتفاق زمیندارانجا روز سے چند دمان نواحی میگنہ راند چون این خبر
 بہ جہانگیر قلی خان میرسد چند سے از مردم خود میفرستد کہ آن بے عاقبت را گرفتہ بیاورند پھر در سیدن اورا بدست آورده ارادہ میکنند
 کہ بہ جہانگیر قلی خان رسانند در ہمین اثنا بہ جنسم و اصل میگردد چند سے کہ با او ہمراہ بودند چہین تقریر کردند کہ چند روز قبل ازین بیماری
 بہر سانیدہ بود و آن بیماری اورا گشت و این مقدمہ تیر مسموع گشت کہ خود بہ قصہ نمودہ باش تا بدین حال اورا بہ نزد جہانگیر قلی خان
 بیاورند بہر تقدیر جسد اورا با فرزند ان و خدمتگاران کہ ہمراہ داشت بہ آلہ آباد آوردند اکثر زراہا سے اورا ضایع ساختند و زمینداران
 از دگر گزشتہ بودند حاشا کہ نمک مثل این نوع رو سیاہان را بہ چہین عقوبتہا گرفتار نہ کندے

از پس فرضی کہ بود بر اہم

فرض بود حق ولی انعم

در بست و دوم حسب الاتماس خان دوران بر منصب ناد علی میدانی کہ از زمینات بنکش بود و بیست سوار افزودہ شد کہ ہزار و

پانصدی ذات و هزار سوار باشد و لشکر خان را که دو هزار سی ذات و نهصد سوار بود و دیگر اضافه مرحمت شد در بست و چهارم
 مغرب خان را که سه هزار سی ذات و دو هزار سوار بود پنجمی ذات و دو هزار و پانصد سوار مقرر داشتیم در همین روز با قیام پسر
 شاه محمد قند معاری که از امرزاده ها بود و خدمت فراوانی داشت بطلب خانی سرفراز شد در پنجم ماه آذر خنجر مرصع بدار اب خان عنایت
 شد بست راجه سازگی و خلعت بجهت امرای دکن مرحمت نمودم چون از صفدر خان حاکم کشمیر بعضی مقدمات مسموع گشت
 او را از حکومت آنجا معزول ساخته احمد بیگ خان را بنا بر سبق خدمت نواخته به صاحب صوبگی ولایت کشمیر سرفرازی بخشیدم و
 منصب او را که دو هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار بود برقرار داشته به کمر خنجر مرصع و خلعت امتیاز یافت در خدمت شد و
 بست اهتمام خان خلعت زمستانی به قاسم خان حاکم بنگاله و امراء تعینات آنجا فرستادم پیشکش مکنی و الداد فتحار خان که یک زنجیر
 فیصل و چهارده راس گوش و پاره آفتاب بود در پانزدهم ماه مذکور از نظر گذشت و به خطاب مروت خانی ممتاز گردید دیانت خان را که در
 قلعه گو ایبار بود حسب الائتماس اعتماد الدوله طلب داشته بودم سعادت کورنش یافت و اموال او که بقید ضبط درآمده بود بدو مرحمت
 شد در نیولاً خواجه هاشم ده بندی که در ماوراءالنهر امروز سلسله درویشی گرم دارد مردم آن ملک را نسبت با ایشان اعتقاد تمام است
 بست یک از در ایشان سلسله خود کتاتی مبنی بر اظهار دعا گوئی قدیم و نسبت و اخلاص آبا و اجداد باین دو در مان با فرجی و کمان
 فرستاده بودند و بیته که حضرت فردوس مکانی بجهت خواجگی نام عزیزه هم از ان سلسله در سلک نظم در آورده بودند و مصرع اخراک
 خواجگی رانجه ایم و خواجگی رانجه ایم

در ان کتاب درج بود ما هم در برابر این کتابت سطرے چند به قلم خاص مرقوم ساخته این رباعی را در بایه گفته با هزار مهر جهانگیری
 به خواجه مذکور فرستادم

ای آنکه مرا مهر تو پیش از پیش است	از دولت یاد بودت سای درویش است	چند آنکه زمرده ات و لم شاد شود	شادیم از آنکه لطفت از حد پیش است
چون فرموده بودیم که این رباعی را هر که طبع نظمی داشته باشد بگوید حکیم مسیح الزمان گفت و بسیار خوب گفت			
داریم اگر چه شغل شاهی در پیش	هر لحظه کنیم یاد درویشان پیش	اگر شاد شود ز ما دل یک درویش	آنرا شمریم حاصل شاهی خویش
هزار مرد دیگر به جایزه و صلحه این رباعی به حکیم مذکور عنایت کردم در هفتم ماه دی که از سیر بکرباز گذشته متوجه اجمیر بودم در راه چهل و دو نوک شکار شد در بیستم سیر میران آمده ملازمت نمود و محلی از احوال او در سلسله او مرقوم میگردد از جانب پدر پسرزاده میر غیاث الدین محمد میر میران ولد شاه نعمت الدولی است در دولت سلاطین صفویه غرت تمام یافته بودند چنانچه حضرت شاه طهماسب بمشیره خود			

جانب

جانس خانم را بہ شہ نعت اللہ داد و از مشیخت و ہدایت بہ نسبت داماد سے و خویشاوندی ممتاز گشت و از جانب مادر دخترزادہ
 شاہ اسماعیل خونیست بعد از فوت شاہ نعت اللہ پسر او میر غیاث الدین محمد میر میران رعایت تمام یافت و شاہ غفران پناہ دقہری
 از کرامت خانوادہ سلطنت و عظمت را بہ پسر گلان او عقد بستہ دختر شاہ اسماعیل مذکور را بہ پسر دیگرش میر خلیل اللہ داد کہ میر میران از و
 تولد شدہ میر خلیل اللہ مذکور بہشت و ہشت سال قبل ازین از ولایت آمدہ در لاہور ملازمت نمود چون از سلسلہ مردم عزیز و عظیم بود
 باحوال او بسیار پرداختم و منصب و جاگیر و غرت اورا معمور ساختہ در صد تربیت و رعایت او بودم بعد از آنکہ اگرہ مقام خلافت شد
 باندک مدتی بہ سبب افراط خوردن انہ اورا بیماری اسہال کہا روئد او در عرض وہ دو از دہ روز جان را بجان آفرین سپرد از رفتن
 او آزرده خاطر شدم باز گذاشتہا سے اورا از نقد و جنس فرمودم کہ بہ فرزند ان او کہ در ولایت بودند رسانیدند در نیولا میر میران کہ در
 سن بہشت و دو سالگی قلندر و درویش شدہ بردشتے کہ اورا در راہ نشناختند خود را در اجیر بار رسانید جمع کلفت ہا سے خاطر و پریشانیا
 باطن و ظاہر اورا اصلاح و تدارک نمودہ بہ منصب ہزاری ذات و چہار صد سوار سہ فرزند ساختم دسی ہزار در ب نقد با و عنایت کردم
 الحال در خدمت و ملازمت است در دو از دہم ظفر خان کہ از صوبہ داری بہار تغیر یافتہ بود آمدہ ملازمت نمود و یک صد ہزار گذر
 و سہ فیل پیشکش نمود در پانزدہم دی بہ منصب قاسم خان صاحب صوبہ بنگالہ ہزاری ذات و سوار افزودہ شد کہ چہار ہزاری ذات
 و سوار باش چون از دیوان و بخشی بنگالہ کہ حسین بیگ و ظاہر باش خدمت پسندیدہ بہ وقوع نیامد مخلص خان را کہ از بندہ ہای
 معتد این در گاہ بود بہ خدمات مذکور تعین نمودہ شد منصب اورا دو ہزاری ذات و ہفت صد سوار مقرر داشتیم و علم نیز عنایت کردم
 و خدمت عرض مکرر بہ دیانت خان حکم فرمودم در بہشت و پنجم روز جمعہ وزن فرزند خرم واقع شد تا سال حال کہ سنش بہ بہشت و چہار
 سالگی رسیدہ و کد خدا اینہا کردہ و صاحب فرزند ان شدہ اصلا خود را بہ خوردن شراب آلودہ نہ ساختہ بود درین روز کہ مجلس وزن
 او بود گفتم کہ بابا صاحب فرزند ان شدہ و بادشاہان و بادشاہزادگان شراب خوردہ اند امروز کہ روز جشن وزن تست تو شراب
 میخو را نیم و زخصت میدیم کہ در روز ہا سے جشن و ایام نوروز و مجلسہا سے بزرگ میخورہ باشی اما طریقہ اعتدال مرغی داری کہ خوردن
 باندازہ کہ عقل را زائل کند و انایان روانداشتہ اند و بیاید کہ از خوردن آن عرض نفع و فائدہ باشد و بو علی کہ بزرگ طبقہ حکما
 و اطباست این رباعی را بہ نظم در آوردہ -

می دہمین بہشت و دوست ہوشیار است	اندک تریاق و بیش زہر بار است	در بسیارش مفرت اندک نیست	در اندک از منفعت بسیار است
بہ مبالغہ بسیار شراب با و دادہ شد من تاسن پانزدہ سالگی نخوردہ بودم مگر در ایام طفولیت کہ دوسہ مرتبہ والدہ و انکھای من تقریب			

علاج اطفال دیگر از والد بزرگوارم عرق طلبیده تعداد یک توله آنهم به گلاب و آب آبنمته براسه دفع سرفه دار و گفته مرا خور اینده باشند.
 در آن ایام که اردوسه والد بزرگوارم بخت دفع نسا و انغان آن یوسف زنی در قلعه آنک که بر کنار آب نیلاب واقع است نزول اجلا
 داشت روزی بزم شکار بستم چون ترود بسیار واقع شد و آثار ماندگی ظاهر گشت استاد شاه قلی نام توپچی نادره که سر آمد توپچی
 هم بزرگوارم میرزا محمد حکیم بودین گفت که اگر یک پیاله شراب نوشجان فرمایند دفع ماندگی و کسالت خواهد شد چون ایام جوانی بود
 و طبیعت مائل باز تکاب این امور به محمود آبد از فرمودم که به خانه حکیم علی رفته شربت کبک ناک بیار حکیم مقدار یک نیم پیاله شراب
 روز رنگ شیرین مزه در شیشه خرد فرستاد آنرا خوردم کیفیت آن خوش آمد بعد ازان شروع در شراب خوردن کردم در روزی فرودم
 تا آنکه شراب انگوری از کیفیت باز ماند و عرق خوردن گفتم رفته رفته در مدت نه سال به بست پیاله عرق و آتش کشید چهارده در روز باقی
 در شب خورده میشد وزن آن شش سیرینه و ستان که یک و نیم من ایران باشد و خورش من در آن ایام مقدار یک مرغ بانان در تب
 بود در آن حال سچکس را قدرت بر منع من نبود کار بجای کشید که در خانه با از بسیار رعشه دیزیدن دست پیاله خود نمی توانستم
 خورد بلکه دیگران می خوراندند تا آنکه حکیم بهام برادر حکیم ابوالفتح را که از قربان والد بزرگوارم بود طلبیده بر احوال خویش اطلاع دادم
 او از کمال اخلاص و نهایت دلسوزی بے حجابانه به من گفت که صاحب عالم بدین روش که شما عرق نوش جان میکنید نعوذ بالله از آتش
 دیگر احوال بجای خواهد کشید که علاج پذیر نباشد چون سخن او از خیر اندیشی بود و جان شیرین عزیز است در من اثر کرد من ازان تاریخ
 شروع در کم ساختن کرده خود را به خوردن فلونیا انداختم هر چند در شراب بیگاستم بر فلونیا می افزودم در فرمودم که عرق را به شراب انگوری
 مزوج سازند چنانچه دو حبه شراب انگوری و یک بخش عرق بوده باشد هر روز از آنچه میخورم خبری کم نموده در مدت هفت سال پیش
 پیاله رسانیدم وزن هر پیاله هر سه مثقال و یک پا و الحال پانزده سال می شود که به همین دستور خورده میشود و ازین کم میشود نه زیاد
 و در شب میخورم مگر در روز پنجشنبه چون روز جلوس مبارک من است و شب جمعه که از شبهاست متبرکه ایام هفته است در روز متبرک
 در پیش دارد به ملاحظه این دو چیز در آخر باسه روز میخورم که خوش نمی آید که این شب به غفلت گذرانیده در اداسه شکر نعم حقیقی تقصیر
 رود در روز پنجشنبه و در یک شنبه گوشت هم نمی خورم در پنجشنبه چون جلوس مبارک من واقع شده در روز یکشنبه که روز ولادت والد بزرگوار
 من است و این روز را بسیار تعظیم میکردند و عزیز میداشتند و بعد از چند گاه فلونیا را با فیون بدل ساختم اکنون که عمر من به چهل و شش
 سال و چهار ماه شمسی و چهل و هفت سال و نه ماه قمری رسیده هشت سرخ افیون بعد از گذشتن پنج گطری از روز دوش سرخ بعد از
 یک پیر شب میخورم و پنجشنبه با سه تقصیر و علی به عبد الله خان مرحمت نمودم شیخ موسی خویش قاسم خان به خطاب خانی سرفراز